

Til Folketingets Beskæftigelsesudvalg

Jeg er en af de borgere som er "ramt" af den nye reform af fleksjob og førtidspension.

Jeg er en af dem som er negativt ramt, og derfor henvender jeg mig til Jer i håb om at I evt. kan svare mig på om en som jeg er ramt efter hensigten, og hvis ikke så er det mit store håb at I kan bruge min case til at evaluere, når der forhåbentligt bliver justeret i reformen til gavn for min og andre borgeres livskvalitet.

Jeg er kvinde, 44 år, og blev i påsken 2010 ramt af en lidelse i nakkemuskulaturen, som på trods af 3 store operationer, har efterladt mig med store smerter i hverdagen, og funktionsnedsættelse i forbindelse med udførelse af helt alm. dagligdags aktiviteter. Min lidelse er kronisk, kan ikke smertedækkes til trods for forsøg med morfinplaster, og genoptræning er ikke mulig da træning forværrer smerterne. Jeg er veludredt, og har bla. været på smerteklinik, samt modtaget psykologbehandling efter eget ønske, dels for at bearbejde sygdomsforløbet, sagsbehandlingen i jobcentret, og dels for at få udredt om jeg har noget psykisk i bagagen, og det havde jeg heldigvis ikke.

Jeg blev den 3. maj i år visiteret til fleksjob i 3 x 1 time om ugen. Jeg deltog ikke i rehabiliteringsteamets møde, da jeg ikke blev indviteret. Jeg spurgte efterfølgende kommunens sagsbehandler hvorfor jeg ikke blev inviteret, og fik det svar at det var fordi de i en periode havde valgt at borgerne ikke skulle deltage i møderne, da møderne så ville tage for lang tid, og fordi de havde meget store sagspukler liggende de skulle igennem. Efterfølgende klagede jeg til jobcenterchefen, som sagde at det ikke var den korrekte forklaring jeg havde fået af sagsbehandleren, chefens forklaring var at det var fordi " min sag var oplagt", at jeg ikke skulle deltage.

Jeg skrev efterfølgende til Beskæftigelsesministeren om dette, og hun har nu bedt beskæftigelsesregion hovedstaden og sjælland om en redegørelse fra min kommune, Guldborgsund, vdr. deres praksis mht. møder i rehab. teamet. Jeg

nævner sagen for jer nu, således at I kan forstå hvordan min kommune håndterer reformen og borgerne.

Jeg har længe søgt en forklaring på om det er lovligt at min kommune har visiteret til fleksjob. da jeg fik afgørelsen, var jeg kørt så træt af kommunens håndtering af min sag at jeg ikke orkede at klage, jeg orkede ikke at bruge mere energi, min fornemmelse var at det alligevel ikke nyttede.

Rehab. teamet nåede på baggrund af resultatet fra min arbejdsprøvning frem til at min arbejdsevne ikke vil kunne blive bedre, hverken mht. omskoling eller andre foranstaltninger. Min arbejdsevne er og bliver 3 x 1 time om ugen, hvis alle skånebehov overholdes. jeg var i arbejdsprøvning i en svømmehalsreception hvilket var det mest skånsomme man kunne finde. og selv med dette lave timetal er det veldokumenteret at min smertetilstand blev værre pga. arbejdsprøvningen, og jeg fik brug for mere medicin. Jeg tåler iøvrigt ikke længere den medicin jeg fik.

Mit spørgsmål til jer lyder nu, kan det virkelig være meningen at reformen efterlader en som mig, i en situation hvor det bliver mere end almindeligt svært at finde nogen arbejdsgiver som vil betale en timeløn for at jeg kommer og laver en kop kaffe, og laver lidt lettere oprydning? Jeg har regnet mig frem til at hvis jeg skal have mere udbetalt i fleksløn end jeg får på ledighedsydelse, så skal jeg have en timeløn på min. 130 kr. og det bliver ikke nemt at overtale en arbejdsgiver til det, når jeg ikke kan tilbyde mere.

Var meningen ikke med reformen at fleksjob skal tilbydes folk som har en reel chance for at deres tilstand bliver så god at de kan udvikle deres arbejdsevne? Eller er det helt efter planen at kommunen kan tildele en som mig fleksjob med den ene hånd, samtidig med at de med den anden hånd vurderer og dokumenterer at min arbejdsevne aldrig vil blive bedre?

Jeg er en person som fungerede helt normalt inden min sygdom, jeg havde et godt job, som jeg blev fyret fra tidligt i sygdomsforløbet. Det er nu 3 år siden jeg sidst har

sat mine ben på en arbejdsplads. Jeg har altid haft tilknytning til arbejdsmarkedet og har aldrig været bange for at kaste mig ud i noget nyt, eller at pendle langt efter lavtlønsjob.

Så når jeg nu påstår at det ville være bedre at bevilge mig en førtidspension, med den klausul at den skal tages op om x antal måneder/år, og så stole på mig som borger, når jeg siger at jeg nok skal komme tilbage hvis der nogensinde opstår det mirakel at mit helbred bliver bedre, så er det fordi jeg rent faktisk mener at det vil være det bedste for min livskvalitet.

Jeg håber at reformen bliver ændret sådan at der kommer en minimumsgrænse på mellem 5 og 10 timer om ugen, som en grænse for hvornår man kan blive visiteret til fleksjob. alt under 5 burde man indlede en førtidspensionssag på.

For en ordens skyld, skal jeg lige nævne at jeg også har stillet spørgsmålet til Styrelsen for fastholdelse og rekruttering, og de kunne ikke svare konkret på det.

Med frustrerede men venlig hilsen

Heidi Pedersen

Næsvej 3

4850 Stubbekøbing

tlf 30244758